

BENİ UNUTMA

Bir gün gelir de unutmmuş insan
En sevdiği hatıraları bile
Bari sen her gece yorgun sesiyle
Saat on ikiyi vurduğu zaman
Beni unutma

Çünkü ben her gece o saatlerde
Seni yaşar ve seni düşünürüm
Hayal içinde perişan yürürüm
Sen de karanlığın sustuğu yerde
Beni unutma

O saatlerde serpilir gülüşün
Bir avuç su gibi içime, ey yar
Senin de başında o çılgın rüzgar
Deli deli esiverirse bir gün
Beni unutma

Ben ayağımda çarık, elimde asa
Senin için şu yollara düşmüşüm
Senelerce sonra sana dönüşüm
Bir mahşer gününe de rastlasa
Beni unutma

Halâ duruyorsa yeşil elbisen
Onu bir gün benim için giy
Saksıdaki pembe karanfilde çiğ
Ve bahçende yorgun bir kuş görürsen
Beni unutma

Büyük acılara tuttuğum gün
Çok uzaklarda da olsan yine gel
Bu ölüncesine sevdiğine gel
Ne olur Tanrıya kavuştuğum gün
Beni unutma

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN, Beni Unutma, 1966